

Ὁρολόγιον τὸ μέγα τῷ 1753. Πεντηκοστάριον 1748.
Ὁκτώηχον τῷ 1746.

σελ. 602. Οὐτε ὑπὸ τοῦ Σάθα οὔτε ὑπὸ τοῦ Βρετοῦ ἀναφέρεται τὸ ἐξῆς σύγγραμμα, οὗ ἀντίτυπον ὑπάρχει ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Βιέννῃ ἑλληνικῆς κοινότητος.

„Σύνοψις τῶν κωνικῶν τομῶν Γουϊδωνος τοῦ Γράνδη μετὰ πλουσιωτάτων σημειώσεων καὶ προσθηκῶν Ὁκταβιανοῦ τοῦ Καμετίου μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς λατινίδος εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἀπλουστέραν διάλεκτον ὑπὸ Σ. Α. Σ. Κεφαλ. τοῦ Ι. Φ. Σ. ἐξ ἧς μετῆνεται εἰς τὴν ἑλληνικὴν παρὰ Ἴωνᾶ ἱερομ. Σπαρμιώτου· νῦν πρῶτον τυπωθεῖσα ἐπιστασίᾳ μὲν καὶ διορθώσει Ἀνθίμου Γαζῆ Ἀρχιμανδρ. τοῦ Μηλιώτου· δαπάνη δὲ τῶν φιλοκάλων Ἑλλήνων. Ἐν Βιέννῃ τύποις Φραγκίσκου Ἄντ. Σχραιύμβλ. αωβ'.

Ὁ Ἴωνᾶς ἐν ἔτει 1793 προσκληθεὶς ἐγένετο Σχολάρχης ἐν τῷ τῆς Θεσσαλονίκης Σχολείῳ· τὴν δὲ προτασσομένην εἰς τὸ πόνημα τοῦτο ἐπιστολὴν ἔγραψεν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

σελ. 604. Ὁ Γεώργιος Κωνσταντίνου ἐτελεύτησεν ἐν Βενετίᾳ τῷ 1786 ἔτει, ὡς ὁ Alter λέγει ἐν Allg. litter. Anzeiger ἔτ. 1800 σελ. 1815.

σελ. 604. Ὁ Καλλίνικος ἐγένετο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως τῇ 15 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1757. διεδέξατο δ' αὐτὸν Σεραφεῖμ ὁ Β' τῇ 29 Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Ἐτελεύτησεν ὁ Καλλίνικος ἐν ἔτει 1792 ἐν τῇ πατρίδι του Ζαγορά ὡς ὁ Κούμας λέγει (Ἱστορ. τῶν ἀνθρ. Πράξ. τόμ. 10 σελ. 400). Πλὴν τοῦ μνημονευομένου καταλόγου τῶν Πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως συνέγραψεν ὁ Καλλίνικος καὶ τὰ ἐξῆς. 1) Διδασκαλίαν πρὸς τοὺς πνευματικοὺς πατέρας, ἧτοι ἐρμηνεῖα ἀκριβεστάτη περὶ ἐξομολογήσεως λίαν ὠφέλιμον διὰ τοὺς ἐξομολογοῦντας καὶ ἐξομολογουμένους κατ' ἐρωταπόκρισιν. Ἐν Βιέννῃ. 1787. Περὶ τοῦ βιβλίου τούτου τοῦ Καλλινίκου λέγει ὁ Ἄγιορείτης Νικόδημος τάδε.

